

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](#)

tari, tandem & caput, trunci quod reliquum fuit, milites in foro Bouis combusserunt. Hunc tandem consecutus est finem immanissimus tyrannus, quem satius suisset apud milites lixam quam imperatorem professum esse. Eo cęca dominandi cupiditas homines impellit, ut dum quod est supra vires appetunt, tenereq; non valent sub molis ruina oppressi deficiant.

PVNITVR FAMILIARITAS CVM

Dæmone, per quam incurrint impij
mortem animæ, & sape corporis.

Nicolaus Remigius (lib. I. dæmonolatriæ c. 9.) ait: Theodorus Maillotius (is pro præturam in vasta regni prouincia quę ditio- nis est Lotharingiæ senex obtinuit) cū adhuc iuuenis amplissima familia natā adolescentulā in matrimoniu deperiret, & illi eius potiundę spes omnis eslet absissa atq; erepta (nā & for- tuna egens atq; humilis atq; famulatus merce- naria cōditione, in qua tum erat ignobilis & despiciatus nullā ne detegēdi quidē amoris sui honestā satis rationē videbat) Ergo, ut despe- ratis rebus & ipsa se iā deserēte expectatione, homines ad quodus cōsilium se facile cōuer- tunt ac nullo delectu fugienda sequēdave am- plectūtur, Maillotius conseruū ex Germania, cui audiuerat dæmonē esse ad quęcūq; obseq̄a paratissimū, adit, huicq; suā ęgritudinē aperit, rogās, vt si q̄ ei remediū adferre posset, id ne

D. Leo ho-
19. de pas-
sione Chris-
ti : Benefi-
cia dæmo-
nū cunctis
sunt nocen-
tiora vul-
neribus.

graua-

grauatè faceret, ingrato enim nō iri locare
beneficium. Hanc Germanus occasionem
bens arripit, vt cui ex pacto intra dies pa-
necesse erat, vel se suo dæmone liberaret
expedire adducto alio qui istud seu æs alle-
in ie transcriberet, vel ab eo obtorta ceru-
necari atque interfici (siquidem hæc ei pu-
lex addita fuerat). agendo itaque ei nego-
consequenti diei diluculum in clauso an-
recondito quodam conclavi condidit;
vix dum se stiterant, cum repente patela
foribus se infert lepida & liberali forma-
la (hoc habitu dæmon primum se ostendit
volet, ne Maillotius ad formidabilem
aspectum exhorresceret) eamq; se esse pro-
cat, que illi nuptias quas tantopere ambidi
faciles esset conjectura, modo vellet in ipso
esset præceptura obsequi. Ac illo audeat
teq; ex lpe tanti quænam eius esset sententia
in primis cœpir edicere, vt furtis, crapulis
bidinibus, blasphemia, ceterisq; quæ animi
inquinant vitijs temperaret, pietatem au-
ret, inopes facultatibus subleuaret, seipsum
hebdomada bis ieiunio maceraret, solem
ac quotidianas precationes ne intermitte-
caque sedulo obiret omnia quæ Christiani
hominem decet atque æquum est facere, multo
enim omnibus, si se vellet nuncupatis ve-
obstringere, futurum vt potitis thalamis
vlla difficultate potiretur. Hæc q; sic elocute
ac constituto intra quem responsum auctoritate elapsi

die, se foras eiecit. Maillotius, qui videret tam sanctis atque honestis conditionibus tantum sibi beneficium obtendi, iam nihil cunctandum putabat, quia id gratus ac lubens acciperet. Sed dum magis magisq; in eam rem cogitationem intendit, atque huc illuc vagie interspem metumq; impellitur, ex eius vultu doministicus quidam sacerdos coniiciens aliquid subesse quo sic distraheretur, eum blandè adortus, ac quid animo agitaret expiscatus, monitis suis peruvicit ne amplius ad colloquium ullum cum dæmone descenderet. Sicque frustratus sua exspectatione Germanus, non longe abiit quin ex pacti formula penas penderet. Nam non adeo multis post diebus, equo plana atque aperta via decidens inque caput proruens exanimis momento temporis repertus est, hæc ex Remigio Delrius li. 2. disq. mag. q. 4.

*PVNIVNTVR QVI THESAVROS
se ope dæmonis inuenturos
sperant.*

Dels. lib. 2.
disq. mag.
q. 12. plura
refert ex.
empla.

I.

ANDR. Cæsalpinus in sua dæmonum inuestigatione ca. 12. scribit: Thesaurorum quidem indagatores per magicas facultates multos nouimus, sed qui assecuti fuerint com pertum non habeo. Pisces tentauerunt quidam nostris temporibus effodere, sed rei difficultate victi ab opere cessarunt. Tandem anno elapso locum in quo Neronis ædificia exti-

Omnia dæ
dominus,
nec habet
inde min'.
Dei est ter
ra & plenis
tudo eius.

E title

tisse ferunt, hodie autem sacris virginibus
catum effodere cœperunt, vbi erat inge-
ni arbor: sed à dæmonibus adeo infestata
ut præ timore ab incœpto desistere coa-
erint: quo tépore multæ ex virginibus loco
habitantibus à dæmons obfessæ sunt. Q
hac thesauri illicita scrutationem in suo
fieri permiserant, in hoc mundo poenam
Deus infixit ut in alia vita parceret.

2. Andreas Theuetus narrat ab oculator

li. 8. Cosm. acceptū de græculo quodā Macriano eu-
c. 1. in Paro insula thesaurum quæreret à tem-
Diabolus sorptum,

Paucos ante annos quidam Prior
gullinæ cum duobus socijs fossam qua-
in spelunca Regis Salai prope Puteolos,
saforum cauſa ingressus, miserè interi-
tinerarij sui c. 23.

3. Ante aliquot annos Basiliensis ciui-
patam quandam quæ Augustæ Rauraci-
patet, ingressus vt familiæ suæ pauperi-
leuaret, nihil præter cadauerum humi-
rum ossa inuenit & subito correptus homi-
festinus egressus, intemperijs actus fuit, do-
tertiapoll die misere interiret.

PVNIVNTVR QVI OPE DAE
ærum
nis, &c. se fore invulnerabiles putant,
opem
tem, v

1. N Oui studiosum, ait Delrius, iuris no-
ibid. q. 21. ne Quirinū v. 1. Baccalaureū, qui mo-
dedit p
tum pa

inibus
ingens
estati
coacti
bus loc
nt. Q
in suol
enam
t.
ulato
no eu
à tem
rior M
quanc
olos,
inten
cius lib
s ciu
auraco
upera
a hum
is hor
fuit, d
branula varijs characteribus magicis insignita
fretus, cum audacter se iurgijs & pugnis im-
misiisset, saepe ictus, nunquam faucius, tan-
dem Romæ an. 1572. vel 1573. in symposio mi-
nimo vulnere fuit interemptus.

Auctor Formicarij; in territorio ait, Ber-
nensum primus auctor maleficiarū fuit qui-
dam Scafius dictus, qui publice de hoc gloria-
ri audebat, quod, quandocunq; vellet, ipse se
omnium suorum in æmularum oculis velut
murem facere valeret, & dilabi à manibus ini-
micorum suorū lethalium; & ita capitalium
suorum inimicorum manibus saepe vt dicitur,
euasit, sed cum terminū ipsius malitiæ diuina
iustitia facere voluit, tandem per hostes suos
in stufa quadam prope fenestram sedere ex-
plorabatur caute; quo in loco, cum nullum de
sibi insidiantibus suspectum haberet, per fene-
stram gladijs & hastis inopinate træfixus est,
& ob sua facinora ibi mortuus miserabiliter.
hæc Niderius. Sic suos dæmon deludit.

D A E M O N I S E D E V O V E N S

punitur.

DElrius: an. 1591. in Bauaria, ait mulier æ- disq. mag.
rumnosa, leuitate naturæ, siue grauitate lib. 6. ca. 2.
ærumnæ implorato dæmoni sese deuouit vt sc. 3. q. 3.
opem ferret, & tū quidem non sensit præsen-
tem, verū in potestate vt redijt ex mœrore,
dedit pœnas iacti verbi, terroribus non tan-
tum pauida, sed & verberibus tunsa, vt etiam

E 2 ab

ab aditu nostri templi prohiberetur, virg-
rum quas sola ipsa cōspicabatur intentu-
rem narrasset matronæ cuidam, adducta
sacerdotem nostrum ab eoq; cōfessione pi-
gata est, omniq; molestia liberata, cerea ca-
stis agni imagine ad collum appensa, &c.

Vis con-
fessionis.

D A E M O N I A C I S D I V I N A T I O
bus pariens sibi mala.

Anno Chr. 1084. Odo Baiocensis Epif-
apus ex diuinatione dæmonum (qui
sus pollicebatur sibi Pótificatum Romam
infelices mesluit fruges, in carcerem en-
fratre detrusus & in alias miserias con-
Præteralia est. Ita plane, inquit Baronius, qui seme-
mala anno intendens, diuinationibus adhibere cap-
sum qua-
tuor mole.
stissimum
sibi carce-
rem pros-
curavit.
Col. 2.
Act. 19.

fidem, ludus diaboli effici consuevit, vñ
deterius est) magno suæ quisq; dispendio
mæ captiuus, spe vana pellectus in inferno
mergatur, cum se putat thronum emine-
rem proximè consensurum. Recte ergo
lus: Ne tetigeritis, &c. Recte in exordio
centis Ecclesiæ, cognitis huiuscmodi pa-
gijs & illusionibus dæmonum, qui fuerat
riosa sectati contulerunt libros & combi-
runt coram omnibus, & computatis pre-
lorum, inuenerunt pecuniam denario
quinquaginta millium: ita illi qui insili-
monem in autores suos ipsos filios Scen-
iuratores viderunt, certi nimirum quod
to magis eosdem essent passuri diros vi-

ces & vltores qui eos consulerent, & eorum
opera quomodolibet vterentur.

MALEDICTIO DECIMAS

defraudantium.

Mal. 3. di-

Ioannes Magnus Episcopus Vpsalensis in
Gothorum historia li. 18. c. 13. ait: Canutus
Rex cum summo ac pio studio contenderet,
vt Christi ministris liberalius & commodius
de decimis & primitijs prouideretur, insigni figi, ac pro-
cuiusdam Blacconis perfidiā traditus à cōſter-
nata plebe trucidatur. Quo facto tanta fru-
mentorum inopia vniuersam Daniam inua-
sit, vt maxima populi pars adiumentorum qui-
inops inedia consumeretur. Nec prius Dani-
cis agris ſeconditas restituta eſt, quam popu-
lus ad cor reuersus pœnitētiā ageret ſe tam publica eſt
sanctum Regem occidisse, qui tam iusta &
honesta pro Christi ministris postulasset, immiſſa
iamq; experimento didicerat ſe iuste nouem fame in re-
frumentorum partes amiſſe qui decimam bellem po-
ex eis Deo & Dei ministris reddere noluif-
pulum.
ſent. (Sacrilegi, qui in Antichristi ministros Aug. hom.
decimas transferunt.) Saxo Gram. hist. Daniæ 49. Conc.
lib. II. & 12. fufe refert pœnas quas vniuersa
Dania ob hoc parricidium per aliquot annos
dedit. Blacco statim pœnas dedit. Vide D. Io.
Molani orat de decimis.

cit Deus
ſe hoc pec-
cato quasi
clavis adcrucem af-
ficiūtptere fa-
mē aliasq;maledictio
nes ſubſe-

qui.

Publicū fa-
cili ſeconditascrilegium
ſe tam publica eſtvltus Deus
vindicta

immiſſa

fame in re-
ſumerebellem po-
pulum.

pulum.

25. c. 12.

Amos 4.

DE POENIS DETRACTORVM.

Soror Moysis Maria eo quod Moysi detra-
xisset ſeodiflmo lepræ morbo percussa

E 3 est,

D E P O E N I S

70
In reg.
brev. 27.
est, à quo ne ipso quidem Moysē supplici-
tū, ut ait Basilius, liberata fuit.

2.
Nu. 14. 20.
Quotquot ē filiis Israēl detraherant Mo-
& Aaroni, precibus quidem Moysēs à mor-
temporali erepti sunt, sed terræ promissi-
nis aditu exclusi.

3.
Euseb. li. 6
cap. 8.
In Narcissum Hierosolymorum Epis-
tum SS. tres improbi homines turpem que-
dam criminatio[n]is calumniam cum iurame-
to coniecerant, vnu[s] sic deierauit: Si vere
non dixero, igni dispeream. alter si-
mentiar, corpus s[e]quo morbo absumatur. T[er]tius autem: Si verum non dicam, opto ut
que orbari lumine. Narcissus vero ob in-
nitatem calumniæ, cum esset innoxius, ine-
mum se ad multos annos recepit. at Deust[us]
obdormijt. Primus enim cum noctu scinti-
ignis in ædes eius incidisset cum tota fa-
lia omnino conflagravit, alter vero, m-
bo, quem sibi imprecatus erat, ab imis-
dum digitis usque ad verticem capitis con-
buit. Tertius hoc euentu, in socijs con-
fido palam maleficium suum confessus
cum tanta lacrymarum profusione ut oculi
amiserit.

4.
Cassian. li.
18. collat.
cap. 15.
Paphnutij Ss. iuuenis virtuti inuidens
dam ē numero fratrum eiusmodi doloso-
mentus est. Isidoro monasterij superio-
questus est sibi codicem erectum, rogat
in singulorum Fratrum cellis queratur. Tri-
seniores designantur qui querant. Repa-

DETractionis. 71

tur tandem in cella Paphnutij sub palmarum
plectis (ibi enim inuidus eum abdiderat) pa-
lam proditur in Ecclesia, vbi omnes conue-
nerant. Paphnutius, licet innocens, non se
purgat, sed satisfactioni totum tradit, & ad
limina Ecclesiae per duas hebdomades sup-
plex se abijcit, noxam deprecatus. Quibus
clapsis à sæuo dæmone inuidus ille frater
arripitur, immaniterque diuexatur, sed nec
ab ullo seniorum ejici potuit, quia Christus
gloriam illam soli referuarat Paphnutio cui
calumnia structa erat, & facile eum extur-
bavit.

Thomas Cantipratanus, noui, inquit, or-
dine, non re, nomine nō a stibis sacerdotem, 5.
Lib. 2.
apum c. 37
qui in tantum virtio linguæ deditus erat, vt
potius de se pessima mentiretur, quam non
socios, vel cohabitantes sibi criminibus in-
famaret. Hic ante mortem raptus in furiæ
tanta in se debacchatus est cæde, vt proprijs
dentibus linguam vaniloquam laniaret, &
palam cunctis ostenderet, quod (quia lingua
sua dolose egerat & venenum aspidum sub
labijs eius), quasi sepulchrum patens guttis
illius fœtorem tetérminum exhalauit, vt
per quæ peccauerat per eadem torquere-
tur.

Infantulum diabolus extinxit quia pa-
rens detrahentem Episcopo lubenter aufcule-
tarat, Greg. li. 3. dial. c. 33.

7. Donatus quidam, ait Paulinus, natione
Detrahens fer, Presbyter tamen Ecclesiaz Mediolan-
tes Ambro sis, cum in conuiuio positus in quo erant
sio post o nulli militares religiosi, detraheret memori-
bitum, quę passi, sacerdotis (id est mortuo Ambrosio Epis-
po) aspernatis illis & deferentibus linguis
nequam, subito vulnere percussus graui,
eodem loco in quo iacebat alienis manib;
subleuatus, in lectulum positus est, atq; in

8.

ad sepulchrum vsq; perductus. In vrbe etia
Carthaginensi, cum apud Fortunatum dicto
num fratrem venerabilis viri Aurelij Epis-
pi ad conuiuum conuenisse, vna cum Vi-
centio Callolitano Episcopo, Maurano eti-
Episcopo Bolitano, sed & alijs Episcopis
diaconibus; tunc Maurano Episcopo den-
henti sancto viro retuli exitum presbiteri
superius memorati. Quod ille de alio dicto
de se oraculum maturo sui exitu compre-
uit. Nam de eodem loco in quo iacebat, ce-
subito vulnere ingenti esset percussum, alter
manibus ad lectum portatus est, atq; deinde
ad domū in qua hospitabatur reductus di-
clausit.

9.

Ionas abbas; quidam ait sceleratus homo
mine Notto, ausus est irrogare cum compa-
cibus suis Episcopo sancto (Metensi, Arnulfo)
iniuriam asperrens, eum non esse cultorem Dei
sed potius hominem deditum voluptati, &
Cum ergo vir ille die quadam alio refer-
vino, vna cum detrahente socio suo strata-
tijss
loru
lico
aqu
siæ
tibu
sam
por
luu
pcer
In c
est in
suo
diui
detr
tur i
bann
Nec
to in
Reg
glad
tent
O
P
ter p
ledic
strid
dom
dis j

DETractionis.

73

tisset, iubente domino, omnia vestimenta illorum vallantur vnde flamma. Quibus illico cum ingenti clamore profidentibus, & aquam circa nates ac genitalia loca, vbi camisiae illorum acerrime cremabantur iniicientibus, nec omnino flamman diuinitus misericordiam extingue valentibus, tandem ad instar pororum luto volutabri sese pariter inuoluunt, & ibi diu vociferantes, vix ad ultimum paenam quam merito patiebantur euaserunt. In quibus profecto impletum est hoc quod est in Psalmo; Detrahentem secreto proximo

Psal. 100.

suo hunc persequebar, in tantum ut & illud diuina censura factum non ambigamus, quod detractores isti vehementissime cremabantur in partibus illis vbi libido, de qua calunianebantur virum iustum, regnare non dubitatur. Nec multo post auctor huius detractiois Notato in huiusmodi criminibus diffamatus apud Regem, ut scelera eius una cum vita regalis gladius amputaret, nec non & filius eius eidem sententiæ subiaceret.

OB DISCORDIAM DIVINITVS

castigati.

Petrus Damiani Cardinalis: auctore dis-

I.
Lib. 4.
epist. 17.

cordiae Spiritu peruerso ait, cum presbyter presbyterum probrosis contumelijs & maleficiis aliquando lacerasset, alter dentibus stridens correpta lancea iter arripuit atque ad domum suam longius constitutam furibundis properare gressibus coepit. Sed cum cali-

E 5

go

ligo noctis superuenisset, ecce quinq; nigris
quites cum caballis æque nigris obuant, eis
is qui maior videbatur, insultat. Sæpe, inquit,
institi, vt in clientelam meorum contubernalium
venires, nunc autem non poteris iugum
meæ ditionis euadere. Presbyter nimio ter-
tore perculsus (putans esse nobilem virum
nomine Romanum, qui illum solicita-
rat vt sibi subditus fieret) illi manus subdile-
rum more deosculatus se herili eius fidei
misit. Quem protinus ille percontatus
Scis quis sim? Respondit Presbyter, nonne
es Dominus meus Romanus? At ille, absit!
Ego sum quidam diabolus, cui tu
commisus es, vide vt stes promissis
dicto disparuit. Hic autem pertimes factum
domum rediit, Episcopum Teuzonem adi-
& me præsente poenitentiam flagitauit. Di-
gnitas officij sacerdotalis illi adempta
carceri cum spe venia adipiscendæ do-
poenitentiam adiimpleret, inclusus.

2.
Lib. 2.
apud c. 18.

Thomas Cantiprat. Contigit, ait, vt Iacobus de Vitriaco in Brabantia pacificauit
mortales inimicitias, iniuriam paclum p-
mo suppliciter, deinde prostratus pedibus
eius, semel, iterum, & tertio, cum multitu-
ne populi præsente rogaret, nec proficeret
in rebellem. Conuersus autem ad populum
dixit palam omnibus. Contestor vos, q-
qui spernit nos, spernit & eum qui mitit nos.
Rogate ergo Dominum, vt tale signum

sten
præ
in re
gisse
pleu-
ram
em-
bus
vir
inte-
vidi-
cum
la ei-
um c-
B
SA
he
plus
dith
in po
vitanc
Filij
dam
non
incef
S.
fratr
hodi
stend

stendat in obstinatum hominem quo cunctis
præsentibus pateat eum hostiliter contra se,
in retentione odij contra proximum, hoc e-
gisse. Nec mora, ubi vir sanctus orationem ex-
pleuit, miser ille eversis oculis tertio in ter-
ram corruit, oreq; cruentum spumans & sani-
em maximum horroris spectaculum omnibus
præbuit. Tunc flente populo reuerendus
vir fusa prece prostratum erexit. Qui mox
integerrime sospitatus, ubi ante se inimicum
vidit quasi aliquid amicissimum rogaturus
cum lacrymis veniam petiuit, ruensq; in oscu-
la eius ad lacrymas & laudem Christi omni-
um corda commouit.

EX EBRIETATE MALE
pereuntes.

SAMPSON repletus vino per meretricem I.
hostibus traditus est Holopherni, quia Iud. 16.
plus quam unquam alias biberat, caput à Iu- Judith 11.
dith resectum est. Dives epulo ob excéssum Luc. 16.
in potu ne guttulam quidem aquæ post hanc Ammon
vitam inquit Chrysostomus habere meruit. ebrius in
Filij Iob dum vinum bibunt ruina domus conuiuio
(à perit. dæmone) oppresi sunt. Loth quem Sodoma 2. Reg. 13.
non vicit vino inebriatuſ geminum commisit Iob 1.
inceſtum. Gen. 19.

S. Aug (vel quisquis est auctor sermonū ad
fratres in eremo) pro cōcione dixit. Accidit
hodie terribilis casus, vt omnes audistis, ppter
quem

6.